

Cod ECLI

Număr de înregistrare în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal-3171

Dosar nr. #####/245/2022

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA #####

SECȚIA CIVILĂ

Ședința publică de la 02 Noiembrie 2023

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE #####

GREFIER #####

SENTINȚA CIVILĂ NR. #####

Pe rol se află judecarea cauzei civile privind pe reclamanta ##### și pe pârâtul #####, având ca obiect pretenții.

Dezbaterile asupra fondului în prezenta cauză au avut loc în ședința din data de 03.10.2023, poziția procesuală a părților prezente fiind consemnată în încheierea de ședință din acea dată, când, instanța, din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pentru data de 19.10.2023 și pentru astăzi, când,

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei ##### în data de 10.11.2022, sub nr. #####/245/2022, reclamanta #####, a chemat în judecată pârâtul #####, AVOCAT TITULAR LA CABINETULUI INDIVIDUAL #####, solicitând ca instanța, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună:

1. restituirea avansului achitat în temeiul contractului de asistență juridică seria IS#####, încheiat la data de 10.10.2019 cu pârâtul;
2. restituirea avansului achitat în temeiul contractului de asistență juridică seria IS#####, încheiat la data de 18.12.2019 cu pârâtul;
3. restituirea avansului achitat în temeiul contractului de asistență juridică seria IS#####, încheiat la data de 12.02.2020 cu pârâtul; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a menționat, în esență, următoarele:

În fapt, prin contractul de asistență juridică seria IS##### din data de 10.10.2019, pârâtul s-a obligat să îi acorde asistență juridică și reprezentare reclamantei, precum și numiților ##### și #####, în litigiul privind plângere împotriva încheierii de reexaminare nr. 143925/06.09.2019 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară #####, iar reclamanta s-a obligat la rândul său să achite pârâtului un onorariu în cuantum de 2.000

lei +TVA (f. 5 și 29), fiind emisă în acest sens, la aceeași dată, factura ##### ### ### ##/10.10.2019 pentru suma totală de 2.380 lei, dintre care 2.000 lei reprezentând onorariul cu privire la care părțile au convenit prin contractul de asistență juridică și 380 lei reprezentând TVA (f. 6 și 31), dovada plății fiind făcută prin chitanța ##### ### ### ##/10.10.2019 (f. 5 verso și 30).

Între aceleași părți, prin contractul de asistență juridică seria IS##### din data de 18.12.2019, pârâtul s-a obligat să îi acorde asistență juridică și reprezentare reclamantei, în litigiul nr. #####/245/2018, aflat pe rolul Judecătorei ####, având ca obiect ieșire din indiviziune cu privire la imobilul cu nr. cadastral 145103 UAT #### (nr. cadastral vechi 3096/1), situat în ##### ###, str. Tătărași nr. 46, ##### ###, iar reclamanta s-a obligat la rândul său să achite pârâtului un onorariu în cuantum de 23.000 lei, din care 5.000 lei cu titlu de avans, diferența de 18.000 lei urmând a fi achitată la data pronunțării hotărârii definitive în dosarul anterior precizat (f. 6 verso și 32). În acest sens, a fost emisă la data de 14.01.2020, factura ##### ### ### #/14.01.2020 pentru suma de 5.000 lei reprezentând avans onorariu servicii juridice (f. 7 verso și 34), dovada plății fiind făcută prin chitanța ##### ### ### #/14.01.2020 (f. 7 și 33).

Totodată, între aceleași părți, prin contractul de asistență juridică seria IS##### din data de 12.02.2020, pârâtul s-a obligat să îi acorde asistență juridică și reprezentare reclamantei, în litigiul ce avea să aibă ca obiect constatare nulitate act, respectiv contractul nr. 9469/18.08.2017, iar reclamanta s-a obligat la rândul său să achite pârâtului un onorariu în cuantum de 5.000 lei (f. 8 și 35), fiind emisă, în acest sens, la data de 18.02.2020, factura ##### ### ### #/18.02.2020 pentru suma de 5.000 lei reprezentând onorariul cu privire la care părțile au convenit prin contractul de asistență juridică (f. 9 și 37), dovada plății fiind făcută prin chitanța ##### ### ### #/18.02.2020 (f. 8 verso și 36).

Cu privire la contractul de asistență juridică seria IS#####.10.2019, deși reclamanta îi atrăsese atenția că acțiunea ar trebui formulată împotriva U.A.T. ####, contrar intereselor acesteia, pârâtul a introdus acțiunea împotriva O.C.P.I. ####, asumându-și că în cazul în care acțiunea va fi respinsă, să îi restituie onorariul primit. A arătat că acțiunea având ca obiect plângere formulată împotriva încheierii de respingere nr. 143925/06.09.2019 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară #### a fost respinsă, urmare admiterii excepției lipsei calității procesuale pasive a O.C.P.I. ####.

A arătat că pârâtul, contrar intereselor sale, nu a introdus cale de atac împotriva hotărârii prin care i-a fost respinsă acțiunea, astfel că, termenul de declarare a apelului a fost pierdut, iar hotărârea a rămas definitivă prin nedeclararea căii de atac.

Prin urmare, în luna iulie 2020 i-a solicitat pârâtului rezilierea/anularea contractelor și restituirea sumelor plătite cu titlu de onorariu.

Cu privire la contractul de asistență juridică seria IS#####.12.2019, a arătat că pârâtul nu și-a respectat obligația de a-i acorda asistență juridică și reprezentare în litigiul civil nr. #####/245/2018, aflat pe rolul Judecătorei ####, și în care aceasta are calitatea de pârâtă-reclamantă. Astfel, în sensul că nu a alocat timp studiului dosarului, iar la termenul de judecată acordat în dosarul nr. #####/245/2018 pârâtul a avut o atitudine de sfidare a instanței, în sensul că „s-a certat cu instanța”, totodată, formulând o cerere de recuzare a instanței, care însă, în final, a fost anulată pentru neplata taxei judiciare de timbru.

Cu privire la contractul de asistență juridică seria IS#####.02.2020, a arătat că pârâtul nu și-a respectat obligația de a-i acorda asistență juridică și reprezentare în litigiul civil având ca obiect constatare nulitate act, respectiv contractul nr. 9469/18.08.2017, în sensul că pârâtul nici măcar nu a formulat acțiunea, nedepunând vreodată cererea de chemare în judecată.

În drept, cererea nu a fost motivată.

În dovedirea celor susținute prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri. În cadrul acestei probe, reclamanta a anexat la dosar, în copii certificate pentru conformitate cu originalul, printre altele: contractele de asistență juridică, facturile și chitanțele anterior precizate; capturi de ecran reprezentând mesaje transmise prin intermediul aplicației WhatsApp între reclamantă și pârât; notificarea pârâtului în vederea rezilierii contractului de asistență juridică și a restituirii sumelor datorate, împreună cu dovada de transmitere a acestei notificări la data de 16.07.2021, (f. 5-19, 27-58, 80, 86-100).

La data de 20.12.2022, prin înscrisurile depuse la dosarul cauzei, reclamanta a precizat cererea de chemare în judecată, învederând instanței că valoarea obiectului cererii este de 12.380 lei, astfel cum rezultă din însumarea valorilor precizate defalcat în continuarea sumei totale, respectiv: 2.380 lei reprezentând onorariul avocațial cu privire la care părțile au convenit prin contractul de asistență juridică seria IS#####.10.2019, precum și 380 lei reprezentând TVA, 5.000 lei reprezentând avans din onorariul avocațial cu privire la care părțile au convenit prin contractul de asistență juridică seria IS#####.12.2019 și 5.000 lei reprezentând onorariul avocațial cu privire la care părțile au convenit prin contractul de asistență juridică seria IS#####.02.2020).

A mai precizat că plângerea împotriva încheierii de reexaminare nr. 143925/06.09.2019 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară ##### privește dosarul civil nr. #####/245/2019 al Judecătoriei #####.

Totodată, reclamanta a specificat că solicită ca judecarea cauzei să aibă loc în lipsa părților, conform prevederilor art. 411 alin. 1 pct. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă.

Cererea de chemare în judecată a fost legal timbrată.

a fost legal citat, pârâtul nu a formulat întâmpinare, și nici nu s-a prezentat în fața instanței, pentru a-și exprima poziția procesuală ori pentru a face apărări față de cererea reclamantei.

Sub aspectul probatoriului, instanța a încuviințat reclamantei și a administrat proba cu înscrisuri, în temeiul art. 258 alin. 1 cu trimitere la art. 255 și art. 265 din Codul de procedură civilă, apreciind că este admisibilă, concludentă și utilă soluționării cauzei, acestea ducând la dovedirea circumstanțelor faptice ale litigiului.

La termenul de judecată acordat în cauză la data de 30.05.2023, la interpelarea instanței, reclamanta și-a modificat cererea de chemare în judecată, arătând că înțelege să solicite și desființarea celor trei contracte de asistență juridică încheiate cu pârâtul, cu consecința restituirii sumelor achitate către acesta cu titlu de onorariu de apărător. Totodată, la termenul de judecată acordat în cauză la data de 3.10.2023, reclamanta a depus și în scris cererea precizatoare a obiectului acțiunii.

Analizând ansamblul materialului probator administrat în cauză, instanța expune următoarele considerente:

În fapt, între reclamanta #####, în calitate de client, și Cabinetul de Avocat #####-#####, prin avocat #####-#####, a fost încheiat, în mod valabil, contractul de asistență juridică seria IS##### din data de 10.10.2019, având ca obiect acordare de asistență juridică și reprezentarea reclamantei, precum și a numiților ##### și #####, în dosarul civil nr. #####/245/2019 al Judecătoriei ##### referitor la plângere împotriva încheierii de reexaminare nr. 143925/06.09.2019 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară ##### (f. 5 și 29).

Astfel, pârâtul a emis factura ##### #/10.10.2019 pentru suma totală de 2.380 lei, dintre care 2.000 lei reprezentând onorariul cu privire la care părțile au convenit prin contractul de asistență juridică și 380 lei reprezentând TVA (f. 6 și 31), prin chitanța ##### #/10.10.2019 făcându-se dovada plății acesteia (f. 5 verso și 30).

Instanța reține că ulterior, între aceleași părți, reclamanta în calitate de client, și pârâtul, în calitate de avocat, a fost încheiat contractul de asistență juridică seria IS##### din data de 18.12.2019, având ca obiect acordare de asistență juridică și reprezentarea reclamantei în dosarul civil nr. #####/245/2018, aflat pe rolul Judecătoriei #####, referitor la ieșirea din indiviziune cu privire la imobilul cu nr. cadastral 145103 U.A.T. ##### (nr. cadastral vechi 3096/1), situat în #####, str. Tătărași nr. 46, ##### (f. 6 verso și 32).

Astfel, pârâtul a emis factura ##### #/14.01.2020 pentru suma de 5.000 lei reprezentând avans onorariu servicii juridice (f. 7 verso și 34), prin chitanța ##### #/14.01.2020 făcându-se dovada plății acesteia (f. 7 și 33).

De asemenea, instanța mai reține că, între aceleași părți, reclamanta în calitate de client, și pârâtul, în calitate de avocat, a fost încheiat contractul de asistență juridică seria IS##### din data de 12.02.2020, având ca obiect acordare de asistență juridică și reprezentare reclamantei, în litigiul ce avea să aibă ca obiect constatare nulitate act, respectiv contractul nr. 9469/18.08.2017 (f. 8 și 35).

Astfel, pârâtul a emis factura CAZ nr. 3/18.02.2020 pentru suma de 5.000 lei reprezentând onorariu servicii juridice (f. 9 și 37), prin chitanța ##### #/18.02.2020 făcându-se dovada plății acesteia (f. 8 verso și 36).

Prioritar, se impune a se lămurii cadrul procesual pasiv și anume, calitatea procesuală pasivă a pârâtului #####, AVOCAT TITULAR LA CABINETULUI INDIVIDUAL ##### în condițiile în care contractele de asistență juridică au fost încheiate cu Cabinetul de Avocat #####-#####, prin avocat #####-#####.

Cabinetul de avocat este una din formele individuale de exercitare a profesiei de avocat, conform art. 5 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Dintre entitățile în care se poate exercita profesia de avocat (cabinet individual, cabinete asociate, societăți civile profesionale sau societăți profesionale cu răspundere limitată), legiuitorul a înțeles să confere, în mod expres, personalitate juridică proprie numai societății profesionale cu răspundere limitată din avocatură, potrivit art. 6 alin. 1 din Legea 51/1995. În cazul celorlalte forme de exercitare a profesiei nu există această mențiune legală. Per a contrario, celelalte forme de exercitare a profesiei de avocat nu au personalitate juridică proprie și nu pot sta în judecată.

Așadar, întrucât cabinetul de avocatură nu are personalitate juridică, acțiunea se putea formula doar în contradictoriu cu titularul Cabinetului de Avocatură, în speță, pârâtul, motiv pentru care instanța constată cadrul procesual pasiv legal stabilit.

În drept, potrivit art. 1270 Cod civil, contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante.

Conform art. 1321 Cod civil, Contractul încetează, în condițiile legii, prin executare, acordul de voință al părților, denunțare unilaterală, expirarea termenului, îndeplinirea sau, după caz, neîndeplinirea condiției, imposibilitate fortuită de executare, precum și din orice alte cauze prevăzute de lege.

Art. 1276 Cod civil prevede: (1) Când dreptul de a denunța contractul este recunoscut uneia dintre părți, acesta poate fi exercitat atât timp cât executarea contractului nu a început.(2) În contractele cu executare succesivă sau continuă, acest drept poate fi exercitat cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz, chiar și după începerea executării contractului, însă denunțarea nu produce efecte în privința prestațiilor executate sau care se află în curs de executare.

În speță, prin mesajul scris comunicat de către reclamantă pârâtului, pe whatsapp, la 26.08.2020 (f. 15) și prin notificarea scrisă comunicată la data de 16.07.2021 (f. 27-28), aceasta și-a exprimat în mod expres dorința de reziliere a contractelor de asistență juridică.

În drept, potrivit art. 28 alin. (2) din Legea 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, (2) Avocatul, precum și clientul au dreptul să renunțe la contractul de asistență juridică sau să îl modifice de comun acord, în condițiile prevăzute de statutul profesiei. Renunțarea unilaterală a clientului nu constituie cauză de exonerare pentru plata onorariului convenit, pentru serviciile avocațiale prestate, precum și pentru acoperirea cheltuielilor efectuate de avocat în interesul procesual al clientului..

În același sens, art. 147 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat, prevede că (1)În afara cazurilor prevăzute de lege sau de părți, contractul de asistență juridică încetează prin renunțarea unilaterală a clientului sau, după caz, a avocatului.

(2)Încetarea contractului prin renunțarea unilaterală a clientului sau a avocatului nu îl exonerează pe client de plata onorariului convenit pentru serviciile prestate, precum și pentru acoperirea cheltuielilor efectuate de avocat în interesul său..

Totodată, astfel cum rezultă din interpretarea art. 1.516 și art. 1549 alin. (1) C.civ., creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației, iar, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația și se află în întârziere, creditorul are alegerea între mai multe remedii, care includ rezoluțiunea sau rezilierea contractului ori, după caz, reducerea propriei obligații corelative, fără pierde dreptul la daune-interese, dacă i se cuvin.

Rezoluțiunea poate fi dispusă de instanță, la cerere, sau, după caz, poate fi declarată unilateral de către partea îndreptățită, astfel cum prevede art. 1.550 alin. (1) C.civ.

Dim interpretarea art. 1.552 C.civ., rezultă cele trei ipoteze în care poate avea loc rezoluțiunea unilaterală, și anume: în cazul stipulării unei clauze de rezoluțiune în contract („atunci când părțile au convenit astfel”); dacă debitorul se află de drept în întârziere; atunci când, cu toate că debitorul a fost pus în întârziere, acesta nu a executat obligația nici în termenul care i s-a acordat.

În cazul rezoluțiunii unilaterale, rolul instanței este de a verifica, a posteriori, la cererea părții interesate, modul în care creditorul și-a exercitat dreptul de a rezoluționa contractul.

În fine, astfel cum rezultă din interpretarea art. 1.550 – art. 1.551 C.civ., condițiile pentru a se dispune rezoluțiunea judiciară sunt următoarele: caracterul însemnat al neexecutării, neexecutarea obligației să fie fără justificare și punerea în întârziere a debitorului.

Raportând prevederile legale aplicabile la situația de fapt din cauză, instanța reține că reclamanta, în calitate de creditor al obligațiilor pretins neexecutate decurgând din contractele de asistență juridică încheiate între părți, a avut alegerea între mai multe remedii, care au inclus renunțarea unilaterală la contract, conform art. 28 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 și art. 147 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat și rezoluțiunea (rezilierea), în condițiile art. 1.549 și urm. C.civ.

Astfel cum rezultă din notificarea din data de 16.07.2021 (fila 28) și mesajul scris comunicat de către reclamantă pârâtului, pe whatsapp, la 26.08.2020 (f. 15) reclamanta nu a înțeles să se prevaleze de renunțarea unilaterală la contract [modalitate specială de încetare a contractului de asistență juridică prevăzută de art. 28 alin. (2) din Legea 51/1995 și de art. 147 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat, care are natura juridică a unei denunțări unilaterale și care nu este condiționată de culpă], ci a optat pentru rezoluțiunea contractului, invocând culpa pârâtului și solicitând restituirea în integralitate a onorariului avocațial plătit.

Notificarea din data de 16.07.2021 nu poate fi interpretată renunțare, în condițiile în care reclamanta a menționat expres remediul de care a înțeles să se prevaleze: reziliere și a indicat obligațiile a căror neexecutare, fără justificare, din partea pârâtului a determinat solicitarea de încetare a contractului.

De asemenea, spre deosebire de renunțarea unilaterală reglementată de art. 28 din Legea nr. 51/1995 și art. 147 din Statutul profesiei de avocat (situație în care avocatul are dreptul la plata onorariului convenit pentru serviciile avocațiale prestate, până la momentul renunțării, precum și pentru acoperirea cheltuielilor efectuate de avocat în interesul procesual al clientului, până la acel moment), efectul rezoluțiunii este, în principiu, restituirea integrală a onorariului, odată ce s-a stabilit că neexecutarea este suficient de însemnată pentru a justifica acest remediu.

După cum s-a arătat, prin notificarea din 16.07.2021 reclamanta a solicitat încetarea contractului din culpa pârâtului și restituirea în integralitate a onorariului achitat, efect specific rezoluțiunii.

Totodată, instanța reține că neexecutarea fără justificare a obligațiilor decurgând din contractul de asistență juridică atrage ca sancțiune rezoluțiunea, nu rezilierea, deoarece aceasta din urmă presupune ca obligațiile ambelor părți contractante să aibă caracter succesiv, ceea ce nu se întâmplă în cazul contractului de asistență juridică, deoarece plata onorariului avocațial se produce uno actu.

Potrivit art. 1549 alin. 1 noul Cod civil, dacă nu cere executarea silită a obligațiilor contractuale, creditorul are dreptul la rezoluțiunea, sau după caz, rezilierea contractului, precum și la daune-interese dacă i se cuvin.

Art. 1550 alin. 1 Cod civil prevede că rezoluțiunea poate fi dispusă de instanță la cerere, sau, după caz, poate fi declarată unilateral de către partea interesată.

Potrivit art. 1551 alin. 1 teza întâi Cod civil creditorul nu are dreptul la rezoluțiune atunci când neexecutarea este de mică însemnătate.

Analizând, în concret, condițiile rezoluțiunii, reține următoarele:

Pentru ca instanța să dispună rezoluțiunea contractelor de asistență juridică seria IS#####.10.2019, seria IS#####.12.2019 și seria IS#####.02.2020, este necesară îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor condiții:

1. să existe un contract valabil încheiat între părți;
2. să existe o neexecutare a obligației contractuale de către una dintre părți, potrivit art. 1516 alin. 2 din Codul civil;
3. neexecutarea obligației să fie nejustificată, potrivit art. 1516 alin. 2 din Codul civil;
4. partea care nu și-a executat obligația să fi fost pusă în întârziere, după cum reiese din art. 1516 alin. 2 din Codul civil, cu excepția situațiilor în care acesta se află de drept în întârziere;

În ceea ce privește condiția existenței unui contract valabil încheiat, instanța are în vedere că, potrivit art. 1.179 alin. 1 din Codul civil, condițiile de fond esențiale pentru validitatea unei convenții sunt: capacitatea de a contracta, consimțământul valabil al părților ce se obligă, un obiect determinat, respectiv o cauză licită și morală.

de acestea, instanța constată că între părți s-au încheiat, în mod valabil, trei contracte, acestea întrunind condițiile generale de validitate ale contractului, prevăzute de art. 1179 din Codul civil și, totodată, constată că nu au fost invocate cauze de nulitate relativă și nu au fost identificate cauze de nulitate absolută a contractelor în cauză, astfel, convențiile survenite între părți continuă să beneficieze de prezumția de validitate.

Cu privire la existența unei neexecutări a obligației contractuale asumate de către debitor, instanța urmează să verifice, pe de o parte, existența neexecutării obligațiilor, iar, pe de altă parte, cerința caracterului însemnat al acestei executări.

În conformitate cu art. 1516 alin. 2 din Codul civil, care implică, drept premisă a remediilor la care are acces creditorul, neexecutarea obligației de către debitor, instanța constată că, în speță, pârâtul, prin contractele de asistență juridică, și-a asumat obligația de a acorda asistență juridică și reprezentarea reclamantei în procesele civile nr. #####/245/2018 și nr. #####/245/2019, aflate pe rolul Judecătoriei #####, precum și obligația de a introduce acțiunea civilă cu privire la constatarea nulității contractului nr. 9469/18.08.2017.

În ceea ce privește caracterul însemnat al neexecutării, dedus din interpretarea per a contrario a art. 1551 alin. 1 din Codul civil, conform căruia „creditorul nu are dreptul la rezoluțiune atunci când neexecutarea este de mică însemnătate”, instanța reține că, în speță, fiind vorba despre o rezoluțiune totală, este necesară constatarea existenței caracterului însemnat al neexecutării.

Astfel, cu privire la toate cele trei contracte de asistență juridică anterior precizate, instanța constată că neexecutarea obligației pârâtului are un caracter însemnat, având în vedere că obligația neexecutată constituie însăși cauza contractului, fiind, de altfel, singurele obligații prevăzute în sarcina pârâtului, și că reclamanta, în mod corelativ, avea obligația de a plăti pârâtului onorariul avocațial.

Analizând punctual, instanța constată:

În ceea ce privește contractul de asistență juridică seria IS#####.10.2019, instanța constată că pârâtul a formulat cererea introductivă în dosarul civil nr. #####/245/2019 al Judecătoriei #####, cererea de chemare în judecată purtând semnătura avocatului și având antetul Cabinetului de avocat #####-#####, iar la data de 11.02.2020, după a doua strigare a cauzei, după ce a fost apelat de către reclamantă, s-a prezentat în instanță, astfel cum

rezultă din încheierea de ședință de la acea dată. Susținerile reclamantei referitoare la faptul că, în mod vădit, pârâtul nu a dorit să formuleze respectiva acțiune împotriva U.A.T. ####, ci, contrar intereselor acesteia, a introdus acțiunea împotriva O.C.P.I. ####, cu consecința admiterii excepției lipsei calității procesuale pasive a O.C.P.I. #### și a respingerii plângerii, nu echivalează cu o neexecutare culpabilă a obligațiilor.

În ceea ce privește susținerea reclamantei cum că pârâtul, contrar intereselor sale, nu ar fi introdus cale de atac împotriva hotărârii prin care i-a fost respinsă acțiunea, instanța arată că, indiferent de atitudinea pârâtului, aceasta nu are vreo influență asupra onorariului cu privire la care părțile s-au înțeles în baza contractului IS#####.10.2019, întrucât în cuprinsul contractului de asistență juridică s-a consemnat expres faptul că mandatul este acordat pentru reprezentarea în fața Judecătoriei ####, neincluzând și etapa procesuală a căii de atac.

Instanța notează că obligațiile asumate de avocat prin contractul de asistență juridică sunt obligații de diligență, constând în asumarea de către specialist a obligației de depune toate diligențele pentru obținerea unui rezultat, fără a se obliga în concret la rezultatul preconizat de client. #### adevărat că asistarea și reprezentarea clientului impun diligență profesională, pregătirea cauzelor, potrivit naturii acestora, conform experienței profesionale. Avocatul are obligația de a-și reprezenta clientul cu diligența unui bun profesionist, în limitele legii. Așadar, obligația contractuală a unui avocat nu este una de rezultat, în cadrul căreia debitorul ar fi ținut să obțină pentru creditor un anumit rezultat.

În consecință, instanța reține că pârâtul a asigurat apărarea reclamantei în dosarul nr. #####/245/2019 al Judecătoriei ####, astfel că nu se poate dispune rezoluțiunea contractului de asistență juridică seria IS#####.10.2019, și, pe cale de consecință, nu se poate dispune restituirea de către apărător a onorariului stabilit cu partea în contractul de asistență juridică.

de aceste considerente, instanța va respinge capătul de cerere referitor la rezoluțiunea contractului de asistență juridică seria IS#####, încheiat la data de 10.10.2019 cu pârâtul și, pe cale de consecință, va respinge solicitarea reclamantei de repunere în situația anterioară cu privire la acest contract, în sensul de obligare a pârâtului la restituirea sumei de 2.380 lei, dintre care 2.000 lei reprezentând onorariul cu privire la care părțile au convenit prin contractul de asistență juridică și 380 lei reprezentând TVA.

Totodată, instanța constată că pârâtul, în considerarea contractului de asistență juridică seria IS#####.12.2019, s-a prezentat în instanță, alături de reclamantă, la termenele de judecată acordate în cauza nr. #####/245/2018 a Judecătoriei ####, respectiv la data de 23.01.2020 și 25.06.2020, astfel cum rezultă din încheierile din respectivul dosar.

Alegațiile reclamantei în sensul că pârâtul „s-a certat cu instanța”, fapt contrar intereselor sale, nu pot fi avute în vedere pentru a justifica rezoluțiunea contractului de asistență juridică, atâta timp cât instituția recuzării este reglementată juridic și reprezintă un drept al părții recunoscut din punct de vedere legal.

Susținerile reclamantei referitoare la faptul că pârâtul a încercat tergiversarea respectivului proces nu pot fi primite având în vedere că prin încheierea din data de 19.03.2020, dată fiind situația excepțională existentă la nivel național, în vederea prevenirii răspândirii infecției cu Coronavirus, termenul a fost preschimbat la data de 14.05.2020.

Sustinerile reclamantei în sensul că pârâtul nu a studiat dosarul nu se confirmă și, în plus, reclamanta nu individualizează comportamentul nediligent al mandatarului avocat. În cauză, se

constată că reclamanta nu a indicat, în concret, în ce constă îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor de către pârât, rezumându-se la a preciza că asistența juridică acordată a fost făcută cu încălcarea intereselor reclamantei, fără a detalia ce clauze au fost încălcate, ce obligații nu au fost onorate, ce s-a asumat în concret de către avocat.

Pentru nerespectarea obligațiilor specifice, avocatul răspunde în raport cu diligența de care nu a dat dovadă și de natură să producă un prejudiciu clientului.

Or, în speță, reclamanta nu dovedește un prejudiciu produs și, așa cum s-a reținut și anterior, nici nu individualizează comportamentul nediligent al mandatarului avocat. Afirmatia conform căreia avocatul nu a studiat dosarul nu este suficientă, în absența dovedirii unei neglijențe din partea acestuia.

Instanța reține, așadar, că nu a fost dovedit prejudiciul, întinderea acestuia, așa cum nu a fost dovedită vreo legătură de cauzalitate între neglijență și prejudiciu, pentru a putea reține vreo neexecutare culpabilă gravă din partea cabinetului de avocatură și care să conducă la rezoluțiunea contractului.

Instanța notează că rezoluțiunea unui contract se poate dispune dacă neexecutarea obligației îi este imputabilă exclusiv debitorului pârât, neglijența sau îndeplinirea defectuoasă și neconformă standardului profesional al pârâtului să fi condus fie la pierderea procesului, la respingerea ca inadmisibil, la pierderea dreptului la acțiune prin nedepunerea la termen a acțiunii, la suspendarea cauzei pentru neîndeplinirea obligațiilor, ori alte astfel de situații care ar justifica rezoluțiunea contractului. În speță însă nu a fost dovedită o astfel de urmare.

Pârâtul s-a prezentat la cele două termene de judecată ce au urmat încheierii contractului de asistență juridică, din care, la unul a formulat cerere de recuzare a președintelui completului (anulată, ca netimbrată), iar la celălalt s-a dispus amânarea cauzei la solicitarea părții adverse. La următorul termen acordat în cauză „Pârâta-reclamantă ##### s-a prezentat personal și a susținut că nu mai are apărător ales în prezenta cauză și deocamdată nu dorește să-și angajeze unul” (extras din încheierea de ședință din 01.10.2020). Astfel, se reține că reclamanta este cea care a ales să renunțe la serviciile pârâtului, iar pentru termenele următoare acordate în cauză nu se poate reține o neexecutare culpabilă din partea pârâtului.

Mai reține instanța faptul că reclamanta a investit instanța cu o cerere de rezoluțiune a contractelor și de restituire a onorariilor achitate, nu și cu o cerere vizând reducerea propriei obligații corelative.

de aceste considerente, instanța va respinge capătul de cerere referitor la rezoluțiunea contractului de asistență juridică seria IS#####, încheiat la data de 18.12.2019 cu pârâtul și, pe cale de consecință, va respinge solicitarea reclamantei de repunere în situația anterioară cu privire la acest contract, în sensul de obligare a pârâtului la restituirea sumei de 5.000 lei, reprezentând avans din onorariul total de 23.000 lei, cu privire la care părțile au convenit prin contractul de asistență juridică.

În continuare, cu privire la contractul de asistență juridică seria IS#####.02.2020 încheiat între părți, cu referire la condiția ca neexecutarea obligației să nu fie justificată, cerință dedusă din cuprinsul art. 1516 alin. 2 din Codul civil, instanța reține că pârâtul este cel care are obligația de a proba existența unei cauze justificative care să fundamenteze neexecutarea obligațiilor contractuale de către acesta, în temeiul art. ##### din Codul civil. ##### în

vedere că acest aspect nu a fost probat de către pârât, instanța constată această condiție ca fiind îndeplinită.

În ce privește existența unei neexecutări a unei obligații contractuale din partea debitorului, condiție dedusă din cuprinsul art. 1551 alin. 1 din Codul civil, instanța apreciază că și aceasta este îndeplinită. Astfel, obiectul obligației neexecutate de pârât constă în neintroducerea acțiunii civile cu privire la constatarea nulității contractului nr. 9469/18.08.2017 și, pe cale de consecință, neacordarea asistenței juridice și reprezentării reclamantei în dosarul civil ce s-ar fi constituit urmare introducerii acestei acțiuni. Mai mult, aceasta obligație asumată de pârât a avut o natură determinantă la momentul încheierii contractului de asistență juridică de către reclamantă.

Cu privire la condiția punerii în întârziere a pârâtului, se reține că reclamanta a notificat pârâtul la data de 16.07.2021, prin notificare scrisă, conform art. 1522 alin. 1 din Codul civil, să își îndeplinească obligațiile asumate prin contract, pârâtul beneficiind, de la data comunicării somației, conform art. 1522 alin. 3 din Codul civil, de un termen rezonabil, de 30 de zile, pentru executare.

Constatând îndeplinite cumulativ condițiile legale anterior menționate, având în vedere faptul că pârâtul nu și-a executat obligațiile contractuale asumate prin contractul de asistență juridică seria IS#####.02.2020 încheiat cu reclamanta, și, mai mult decât atât, ținând cont și de atitudinea procesuală a acestuia, instanța va admite capătul de cerere referitor la rezoluțiunea contractului de asistență juridică seria IS#####.02.2020 încheiat de reclamantă cu pârâtul și, pe cale de consecință, va dispune rezoluțiunea acestui contract.

Prin urmare, cu privire la capătul accesoriu al cererii referitor la repunerea părților în situația anterioară urmare desființării contractului de asistență juridică seria IS#####.02.2020, respectiv obligarea pârâtului la restituirea sumei de 5.000 lei reprezentând onorariul achitat pârâtului în considerarea raporturilor contractuale, conform chitanței ##### #/18.02.2020, instanța constată incidenta art. 1554 alin. 1 din Codul civil care reglementează efectele rezoluțiunii, conform căruia „contractul desființat prin rezoluțiune se consideră că nu a fost niciodată încheiat”, iar „daca prin lege nu se prevede altfel, fiecare parte este ținută să restituie celeilalte părți prestațiile primite”.

Totodată, potrivit art. 1635 alin. 1 din Codul civil „restituirea prestațiilor are loc ori de câte ori cineva este ținut, în virtutea legii, să înapoieze bunurile primite fără drept ori din eroare sau în temeiul unui act juridic desființat ulterior cu efect retroactiv ori ale cărui obligații au devenit imposibil de executat din cauza unui eveniment de forță majoră, a unui caz fortuit ori a unui alt eveniment asimilat acestora”.

Astfel, față de soluția ce va fi dispusă în prezenta cauză cu privire la desființarea contractului de asistență juridică seria IS#####.02.2020 încheiat între părți, din culpa pârâtului, având în vedere că reclamanta a achitat pârâtului suma de 5.000 lei în considerarea contractului de asistență juridică și ținând cont de faptul că a făcut dovada acestei plăți prin chitanța ##### #/18.02.2020, depuse la dosarul cauzei, instanța va admite acest capăt accesoriu și va dispune, ca efect, repunerea părților în situația anterioară, în sensul că va obliga pârâtul la restituirea către reclamantă a sumei de 5.000 lei, solicitate de aceasta.

În final, cu privire la capătul de cerere referitor la cheltuielile de judecată, potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă „partea care pierde

procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată”, iar conform art. 452 din Codul de procedură civilă „partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei”.

de aceste prevederi legale, instanța constată că reclamanta a făcut dovada achitării cheltuielilor de judecată constând în taxă judiciară de timbru în quantum total de 1.782 lei (172 lei pentru capătul 1 al cererii, 1.255 lei pentru capătul 2 al cererii și 355 pentru capătul 3 al cererii), prin dovezile de plată seria ##### nr. 0007541, seria ##### nr. 0007542, seria ##### nr. 0007543, seria ##### nr. 0170773 și seria ##### nr. 006751, atașate, în original, la dosarul cauzei, însă, având în vedere că reclamantei îi va fi admisă cererea de chemare în judecată doar în parte, pe cale de consecință, și pretențiile sale cu privire la restituirea cheltuielilor de judecată îi vor fi admise tot în parte, proporțional cu pretențiile admise.

Astfel, luând în considerare dispozițiile art. 451-453 din Codul de procedură civilă și având în vedere culpa procesuală a pârâtului în declanșarea litigiului judiciar, instanța îl va obliga pe pârât să achite reclamantei suma de 355 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă de timbru achitată pentru capătul de cerere admis, conform dovezilor de plată depuse la dosarul cauzei, proporțional cu pretențiile admise.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Admite, în parte, cererea modificată formulată de reclamanta ##### (CNP: #####, cu domiciliul în #####, bd. #####, nr.75, #####, #####, #####, jud. #####) în contradictoriu cu pârâtul #####, AVOCAT TITULAR LA CABINETULUI INDIVIDUAL ##### (cu domiciliul în #####, ##### Fermei, nr.22, #####).

Dispune rezoluțiunea contractului de asistență juridică seria IS##### încheiat la data de 12.02.2020 între reclamanta #####, în calitate de client, și pârâtul Cabinet de Avocat #####, în calitate de avocat ales.

Dispune repunerea părților în situația anterioară, în sensul că obligă pârâtul la restituirea către reclamantă a sumei de 5.000 lei reprezentând onorariu achitat, în considerarea contractului de asistență juridică seria IS##### încheiat la data de 12.02.2020 între părți.

Obligă pârâtul să plătească reclamantei suma de 355 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă de timbru achitată pentru capătul de cerere admis, conform dovezilor de plată depuse la dosarul cauzei.

Respinge cererea reclamantei pentru restul pretențiilor, ca neîntemeiată.

Cu drept de apel în 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria #####.

Pronunțată astăzi, 02.11.2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, în condițiile art. 396 alin.2 Cod procedură civilă

Hotarâre nr. 10257/2023 din 02.11.2023, cod RJ 3976372e7
(<https://rejust.ro/juris/3976372e7>)

Președinte, Grefier,

Red./Tehnored. ####/S.M.C.
4ex./07.11.2023

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO